

MILAREPA'S MEETING WITH KAR CHON REPA

CUỘC GẶP GỠ GIỮA MILAREPA VÀ KAR CHON REPA

Part 1 - English & Vietnamese

Obeisance to all Gurus / Kính lễ tất cả các bậc Đạo sư

As predicted in Marpa's prophecy, Milarepa set out for Di Se Snow Mountain with several disciples. At Lowo Lake one disciple pretended to be ill and refused to go farther, so the journey was interrupted. Milarepa stayed at Upper Lowo that summer and preached the Dharma there. In autumn, as he prepared to leave for Di Se, disciples and patrons held a farewell gathering, made offerings and obeisance, and asked for instructions because they did not know when they would meet him again.

Theo lời tiên tri của Marpa, Milarepa lên đường đến núi tuyết Di Se cùng một số đệ tử. Tại hồ Lowo, một đệ tử giả bệnh và không chịu đi tiếp, nên cuộc hành trình bị gián đoạn. Milarepa ở Upper Lowo suốt mùa hè và giảng Pháp tại đó. Sang mùa thu, khi Ngài chuẩn bị lên đường đến Di Se, các đệ tử và thí chủ tổ chức buổi tiễn biệt, dâng cúng, đánh lễ và thỉnh cầu lời chỉ dạy vì không biết khi nào họ sẽ lại được gặp Ngài.

The Right Yoga Practice / Pháp Tu Du-già Chân Chính

I, Milarepa, the man, the Yogi of Tibet,
Have little learning, yet are my instructions great.
I take little sleep, though persevering at my meditation,
Humble am I in heart, but great is my persistence.
Knowing one thing, I know all;
Knowing all, I know that they are one.
I am an expert in Absolute Truth.

My bed is small, yet I am free to stretch my legs.
My clothes are thin, yet is my body warm.
I eat but little, yet am satisfied.
I am the one whom all yogis venerate,
To whom all faithful come, a guide
On the dread path of life and death.

Unattached to any home,
I have no fixed dwelling;
Disregarding all, I do my will.
I crave for no possessions. Between clean
And unclean food I do not discriminate.
I suffer little pain from passion's sting.
With little self-importance, I have few desires;
I crave not for objective and subjective things;
Thus can I untie Nirvana's knots.

I console old people when they grieve;
Loving fun, to the young I am a friend.

A yogi, I rove about all regions, wishing
Devas and human beings to live in happiness.

Ta, Milarepa, một con người, hành giả Du-già xứ Tây Tạng,
Học vấn chẳng nhiều, nhưng lời chỉ dạy của ta sâu rộng.
Ta ngủ ít, nhưng bền bỉ trong thiền định;
Tâm ta khiêm nhường, nhưng sự kiên trì thì lớn lao.
Biết một điều, ta biết tất cả;
Biết tất cả, ta biết chúng là một.
Ta thông đạt Chân lý Tối hậu.

Giường ta nhỏ, nhưng ta vẫn duỗi chân tự tại.
Áo ta mỏng, nhưng thân ta vẫn ấm.
Ta ăn rất ít, nhưng vẫn biết đủ.
Ta là người được các hành giả Du-già kính trọng,
Là người mà những ai có lòng tin tìm đến,
Một người dẫn đường trên con đường đáng sợ của sinh và tử.

Không bám chấp vào bất cứ mái nhà nào,
Ta không có nơi cư trú cố định;
Không vương bận, ta sống theo ý mình.
Ta không khao khát tài sản; thức ăn sạch hay không sạch,
Ta chẳng phân biệt.
Ta ít bị nỗi đau của dục vọng châm chích.
Ít tự cao, ta có ít ham muốn;
Ta không tham cầu các pháp chủ thể hay đối tượng;
Nhờ vậy ta có thể tháo mở những nút thắt của Niết-bàn.

Ta an ủi người già khi họ đau buồn;
Vui vẻ, ta làm bạn với người trẻ.
Là một hành giả Du-già, ta đi khắp mọi miền,
Nguyện cho chư thiên và loài người sống trong hạnh phúc.

After hearing the song, they asked Milarepa to tell them what they themselves should do.
Milarepa then emphasized the transiency of all beings and urged them to practice
Dharma earnestly.

Sau khi nghe bài ca, họ thỉnh Milarepa chỉ dạy chính họ nên làm gì. Milarepa liền nhấn
mạnh tính vô thường của mọi hữu tình và khuyên họ phải tha thiết thực hành Pháp.

Source / Nguồn

Garma C. C. Chang (trans. & annot.), *The Hundred Thousand Songs of Milarepa*, Vol. I, Part Two, Story 20,
“Milarepa's Meeting with Kar Chon Repa,” printed pp. 202-203. English text follows the user-provided
edition; Vietnamese translation prepared for this bilingual edition.